

[Hauch.]

nem sit Ministerium meddeler os, at der ikke er Mulighed for at foretage en Fordeling paa et større Grundlag end den Nedskæring, som blev Resultatet for de 2 sidste Maaneder af Kvartalet — det overrasker mig. Det overrasker mig, at den højtærede Udenrigsminister vil forudsætte, at naar vi faar en saadan Besked om de foreliggende Forhold, kunde vi ikke gaa ud fra, at det var en fuldt ud rigtig Besked. Derfor tilbageviser jeg en Bemærkning i saa Henseende af den højtærede Udenrigsminister som ganske ubejogtet.

Hvilken Interesse Ministeriet har haft i ikke at udnytte de Muligheder, der forelaa med Hensyn til de 17—18 Mill. Kr., det spurgte jeg den højtærede Udenrigsminister om, men jeg har ingen Besked faaet endnu — og faar det formodentlig aldrig.

Hvad Spørgsmaalet om England og Tyskland angaar, skal jeg indskrænke mig til at sige, at den højtærede Udenrigsminister vilde tjene sit Land og sit Forhold til England paa en ualmindelig god Maade, dersom den højtærede Minister vilde lade være med at foretage disse uendelige Sammenligninger, idet man deraf maa drage den Slutning, at der i saa Henseende er en Uoverensstemmelse imellem os. Jeg har ikke sagt noget om, hvordan jeg mener den højtærede Udenrigsminister administrerer Englandsoverenskomsten. Det, jeg har sagt, er, at den skal opfyldes til Punkt og Prikke, og det vil den højtærede Udenrigsminister selvfølgelig uden mindste Vanskelighed kunne faa mine to fortræffelige Meningsfæller i det høje Folketing til øjeblikkeligt at erklære paa en Forespørgsel derom. Det er den højtærede Udenrigsminister selv, der — ved de Interesser, han nu kan have deri — forfusker den klare Linie i Spørgsmaalet om disse handelspolitiske Forhold, og det skulde den højtærede Udenrigsminister lægge af, for det tjener ikke vort Lands Interesser.

Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger over for det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen). Det ærede Medlem var saa venlig over for Udenrigsministeren at erklære, at han nu var naaet til Klarhed. Det ærede Medlem gjorde i den Forbindelse to Bemærkninger, hvoraf den ene klart beviser, at det ærede Medlem ikke har begrebet ret meget af det hele, idet det ærede Medlem hævdede, at det, der her er Tale om for Tysklands Vedkommende, kun er et Budget. Men det ærede Medlem maa jo dog vide, at det er paa Grundlag af dette Budget, man udsteder de Valuta-

attester, som gør Samhandelen med Tyskland mulig. (Gunnar Fog-Petersen: Ja, naturligvis!). Ja, naturligvis! (Gunnar Fog-Petersen: Men dem er der jo nok af!). Det kommer jeg til om et Øjeblik. Den høje Regering har altid nægtet at gaa videre, hvad jeg kan skaffe mange Beviser paa, med Hensyn til Uddeling af Valutaattester end til det Antal, der rummedes inden for denne Plan. Men saa maa det ærede Medlem dog forhaabentlig kunne se, at man her sætter en Højestegrænse for den Samhandel med Tyskland, man er i Stand til at naa, naar Ordningen er af rent mekanisk Art, saaledes som Tilfældet er nu. Jeg haaber, det ærede Medlem har forstaaet, at netop den Omstændighed, at man lægger Loft over Planen — og det var jo det, Ministeriet gjorde, da vi rejste til Berlin —, bevirker, at ud over dette kan man ikke komme.

Naar man saa henviser til, at der ligger en hel Masse Valutaattester, vil jeg gerne spørge: Hvad kan det nytte med alle disse Valutaattester, som ikke kan udnyttes? Den højtærede Udenrigsminister kører med disse Valutaattester ved enhver mulig Lejlighed, men de er jo ingenting værd; hvad der derimod i denne Forbindelse vilde have Værdi, er, om den høje Regering vilde opfylde Handelens Krav, naar Handelen kommer og beder om Valutaattester paa Tyskland. Den højtærede Udenrigsminister ved jo — og burde indrømme det her —, at man Gang paa Gang har nægtet at opfylde saadanne Ønsker fra Handelens Side og derigennem hemmet Mulighederne for en Udvidelse af Samhandelen med Tyskland. Og dersom Ministerens Tale skal slaas op paa Sprojtet husene, synes jeg, det vilde være ønskeligt, om denne Meddelelse kom med.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds udtrykte ogsaa sin Glæde over den Udtalelse af den højtærede Udenrigsminister, at Ministeren altid kæmpede for den størst mulige Samhandel til Udnyttelse af Danmarks Landbrugsekspor, i dette Tilfælde altsaa sydpaa. Jeg tør ikke benægte, at den højtærede Udenrigsminister kæmper derfor — det kunde aldrig falde mig ind. Hvad jeg derimod er ganske klar over, er, at den højtærede Udenrigsminister, dersom han kæmper her, ligger under i Kampen, ligger under over for de Krav, der kommer fra Industriens Side. Og ikke nok med det: det er øjensynligt gaaet den højtærede Udenrigsminister saadan, at han lægger Landbruget og Landbrugets Eksportinteresser paa den ene Vægtskaal og paa den anden Betingelsen for Samarbejde med det socialdemokratiske Parti, og til Skade for Land-